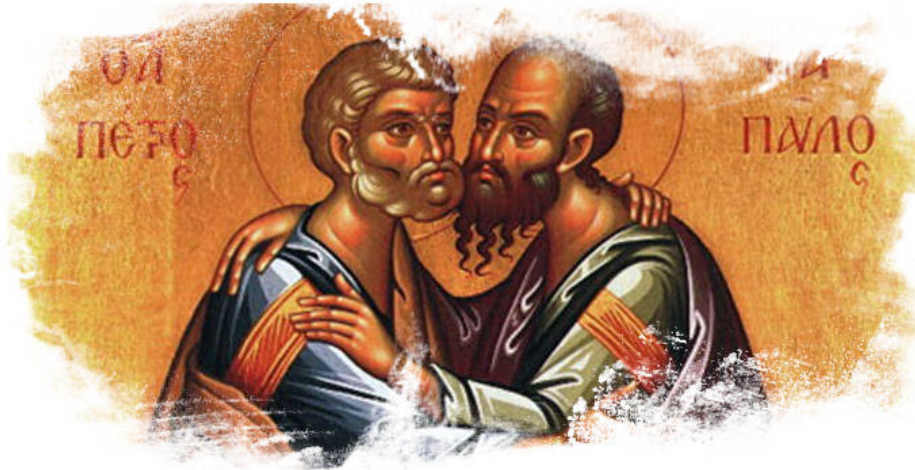

Kristus s každým počíta

Drahí bratia a sestry,

sv. Peter a Pavol zohrali na počiatku cirkvi veľký význam. Práve oni boli kľúčovými hráčmi na poli rozhodenia kariet budúcnosti a trvácnosti kresťanskej viery. Kristus si ich použil aby dal cirkvi zdravý počiatok riadenia cirkvi ako i jej rozšírenia.

Peter bol viditeľným základom Kristovej stability a spoľahlivosti. Pavol bol vyvolenou nádobou, aby sa Spasiteľovo meno dostalo do uší a sŕdc neveriacich.

Obidvaja rozbehli tok dejín viery v Ježiša, jej silu, ako i jej život. Preto ich aj teraz slávime spoločne, aby sme aj my zachovanie života cirkvi, ako i jej šírenie a svedectvo považovali za jeden princíp, ako za spojené nádoby toho istého Krista a života v ňom.

Každý člen cirkvi dostáva svoje postavenie alebo službu na budovanie a rast toho istého tajomného tela Kristovho. A každý toto miesto má nájsť, zaradiť sa teda prijať toto miesto a s celou horlivosťou ho aj žiť. Každý úd svätej cirkvi je nevyhnutným článkom pre normálny chod, normálny život celého organizmu cirkvi. Lenže keď jeden úd je chorý, neschopný, alebo dokonca mŕtvy, tak to cíti celé telo. Celé telo to oslabuje a zaťažuje a prekáža mu plnohodnotne vykonávať svoje poslanie.

Preto pozrime, ako toto miesto našli Peter a Pavol.

Ježiš povoláva **Petra**, keď bol obyčajným rybárom, obyčajným človekom, nevzdelaným židom. A od rybárskych sietí ho povoláva za rybára ľudských duší. Peter jeho výzvu: „Pod' za mnou“ rešpektoval a postupným zasvätením sa do školy evanjelia Peter spoznal svoje konkrétne miesto v tomto pláne pastoračnej služby. Ježiš mu dnes povedal: „Ty si Peter.“ To jest, dostávaš nové meno, lebo dostávaš nové poslanie, novú službu, tú službu, ktorú ti dal poznať nebeský Otec, aby si ju prijal a vykonával verne až do konca. Peter dostal zodpovednú úlohu, byť pápežom, to jest viditeľným znakom Ježišovej pravdy a moci. Čoho viditeľným dôkazom bolo dnešné oslobodenie z ruky Herodesa.

Pavol mal pôvodné povolanie farizeja, veľmi horlivého a zapáleného. Ale Kristus ho zastavil pri bránach Damasku, dal mu poznať svoje nové miesto, a tak z horlivého prenasledovateľa Krista sa stal jeho zapálenou fakľou.

Čo bolo spoločným menovateľom spoznania svojho miesta v službách veľkého Kráľa vekov, bolo to spoznanie Ježiša Krista. Ešte vtedy Šimona priviedol ku Kristovi jeho brat Ondrej, keď prišiel za ním a povedal mu: „Našli sme Mesiáša! A priviedol ho k Ježišovi.“ A Šimon v Ježišovi našiel seba a svoje nové miesto. A tiež vtedy ešte Šavlovi sa zjavil Zmŕtvychvstalý a v ňom spoznal nové svetlo, ktoré ho priviedlo na cestu celoživotného apoštolátu.

Aj my ak chceme spoznať svoje miesto v živote cirkvi a službe Kristovi, musíme sa stať **najprv jeho učeníkom**, učiť sa u neho, dobre ho spoznať a potom začuť jeho hlas, ktorý nám zjaví naše miesto v Cirkvi, našu užitočnosť Kristovi. Lebo okrem svojho života **sme predsa členmi** Kristovho tajomného tela Cirkvi, a Kristus s každým z nás počíta. Len my o tom vždy nevieme, lebo sme to ešte snád' tak jasne nepočuli od Krista. Ale ako to začujeme, ak nie sme ochotní niečo pre neho urobiť? Keď aj sme vyzvaní cirkvou niečo urobiť, a my sa vyhovárame, že nemáme čas, resp. ani sa neozveme? Ani nechceme sa zamyslieť, čím by som ja mohol byť užitočný životu cirkvi na tomto mieste, na úseku môjho života?

Ale vďaka Bohu sú ešte duše, ktoré sú nám pekným príkladom, ktorí sami počujú výzvy Krista a sami sa uchádzajú o to, aby niečo mohli urobiť.

Služme Kristovi, kým sa ešte dá, kým máme sily, lebo môže sa stať, že keď raz možno budeme chcieť niečo urobiť, už to nebude možné. Preto chodíme do kostola, aby sme prostredníctvom evanjelia a Božieho slova poznávali Pánov život, jeho plán spásy aj konkrétne s nami. Preto aj keď sme tu, pozorne počúvajte, čo mi Kristus cez Božie slovo a následnú kázeň hovorí, čím sa mi prihovára, k čomu ma volá. Čo by som mal vo svojom živote niečo **hodnotné** urobiť.

Kristus sa vie odmeniť každému, kto sa pre neho a pre jeho meno a pre jeho evanjelium dokáže niečoho zrieknuť. Hovorí o stonásobnej odmene tu na tomto svete a k tomu prisľubuje večný život.

Ved' či každý človek, či mladý či starý necíti, aby urobil vo svojom živote niečo hodnotné, pre čo sa oplatilo žiť, obetovať, niečo po sebe zanechať? A určite každému, či každého Pán obdaril originalitou služby, ktorá môže byť záchranou a veľkým obohatením života spoločenstva, národa či sveta, a to v tej miere v akej nás obdaroval Kristus.

Sv. Pavol na konci života povedal krásne vyznanie. Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň dá Pán.

Také podobné vyznanie vydal aj Peter, keď okrem hrdinskej a vytrvalej služby pastiera cirkvi ide ochotne do Ríma, aby dokončil svoje miesto v trvaní času, ktorý mu Boh ešte vydal. Peter ide odvážne na miesto popravy, aby ako Kristus prináša na kríži obeť svojho tela a krvi, ako svedectvo vernosti viere a lásky ku Kristovi až do konca.

To sú osobnosti Cirkvi, to sú žiarivé príklady nasledovania. **Postaviť sa na miesto**, ktoré mi pripravila a určila Božia Prozreteľnosť. Ak sa na toto miesto nepostavím, Boh si na toto miesto nájde iného, ale ja prídem o svoje meno, s kresťanskú česť a o Jeho odmenu. Kristus je ten istý včera i dnes i naveky. Kristus aj dnes buduje svoju cirkev cez viditeľných jej členov. Cirkev to som ja to si ty. Ty si vlastne ako aj j, a viditeľným údom samého Ježiša Krista. Urobme niečo pre neho, kým je čas. Ujmime sa jeho výzvy, jeho služby a robme to verne až do konca, aby sme sa nenarodili zbytočne, ale plnohodnotne prežili svoj život a tak s nádejou očakávali tiež veniec spravodlivosti, ktorý aj nám v onen deň dá Pán, spravodlivý sudca; a nielen nám, ale aj všetkým, čo milujú jeho príchod. Amen.